

Procesbevillingsnævnet

Rådhuspladsen 45-47
1550 København V

Undertegnede søger herved om at få nærværende dom i ØL 5. afd. a.s. nr. B-930-10 prøvet ved Højesteret af særlige og principielle omstændigheder:

Thi kendes for ret:

Færøernes Rets dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Dan Klein betale 12.500 kr. til Marta á Lakjuni og 12.500 kr. til Petur Páll Mikkelsen.

Det idømte betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Dommen er afsagt kl. 08:45, 17. marts 2011.

I denne sag har vi meget tyngende habilitetsproblemer, både hos sorenskriver, Henrik Møller, og hos landsdommer, Mogens Kroman, og da begge dommere er blevet klaget/kæret for inhabilitet, kan der ikke herske tvivl om, at der ikke er taget højde for, at dommerne af habile omstændigheder burde vige sit sæde.

At disse to dommere har personlig interesse i at lukke munden på redaktøren, kan der heller ikke herske tvivl om, i henhold til denne sags substans, og efterfølgende domme.

Lad mig først påpege, at i stævningen er kravet om dom efter § 264d i straffelovens bestemmelser.

Essensen i stævningen er, at seksuelle forhold mellem to lærere på skolens område, henhører under privatlivsfreden. Modparten gør ingenlunde gældende i stævningen, at de beskrevne forhold ikke har fundet sted.

Som påpeget i proceduren, som kan sammenfattes i disse punkter:

- Spørgsmålet er, om videregivelse af oplysningerne om de indstævntes forhold var "uberettiget" efter straffelovens § 264 d.
- Der er tre grunde til, at videregivelsen ikke kan anses for uberettiget:
- For det første var oplysningerne allerede kendt i en videre kreds. Det fremgår af forklaringen fra Suni i Hjøllum og af artiklerne. Oplysningerne herom er ikke modsagt af de indstævnte og må derfor lægges til grund. § 264 d beskytter ikke oplysninger, som allerede er kendt i offentligheden.
- For det andet blev oplysningerne udtrykkeligt videregivet som led i omtalen af et forhold af offentlig interesse, nemlig afskedigelsen af Suni Hjøllum og de økonomiske konsekvenser heraf. Efter EMRK art. 10 må medierne videregive oplysninger vedrørende forhold af samfundsmæssig betydning. Det fremgår også af dansk retspraksis fra Højesteret.
- For det tredje fandt de omtalte begivenheder – efter de indstævntes valg – sted på en offentlig skole. Også af denne grund er omtalen berettiget.

Af ukendte grunde indgik Stævningen ikke i Ekstrakten i Østre Landsret, som undertegnede dog vil vedlægge her i færøsk tekst, som Procesbevillingsnævnet dog må kræve Østre Landsret efter i dansk udgave. Samtidigt vil jeg overfor Procesbevillingsnævnet påtale, at stævningen ikke var med i Ekstrakten under domsforhandlingen, som undertegnede desuden havde krævet oversat. Således opfyldte sagen heller ikke disse lovmæssige forskrifter for Ekstrakter.

Dette må betragtes for uheldigt og ikke hensynsmæssigt, da min egen beskikkede advokat, har været konstitueret landsdommer ved Østre Landsret, og desuden i mere end 10 år har rådgivet massemedier om medieretlige spørgsmål, og har ført en række sager om injurier og privatlivskrænkelser.

Forholdene i stævningen er heller ikke bestridt – hverken ved første instans, og heller ikke i Østre Landsret den 14. marts 2011, og dommen omfattede endvidere en fuldstændig anonymiseret person, som både var påvist i klage/kære og i retten.

Da dommerne i begge instanser lægger straffelovens § 267 under dommen – helt uden modpartens krav i stævningen, er det selvfølgelig ikke kun for hjælpe modparten, da dommerne jo ikke opfylder reglerne for habilitet og fuldstændig upartiskhed efter lovens bestemmelser.

Hvorfor bruge straffelovens § 267 da modparten ikke bestrider indholdet i artiklerne i stævningen, og heller ikke har bestridt indholdet i de to retsinstanser? Det holder ikke vande, men det beviser, at sorenskriver, Henrik Møller, og landsdommer, Mogens Kroman, og også hans to meddommere, prøver at dække sig selv ind med dommen, som på Færøerne bliver betragtet, som en likvidering.

Jeg vil henlede opmærksomheden på klage til Klageretten, dateret 13. september 2010, hvori undertegnede på det kraftigste påpeger sorenskriver, Henriks Møller, samt Landsdommer, Mogens Kromans habilitetsproblemer.

Det er ikke en ubetydelig oplysning, at Mogens Kroman, landsdommer, efter denne klage – dateret den 16. september 2010, beslutter, at undertegnede skal have advokatpålæg. Dette blev forkyndt af bevæbnet politi, som ikke er lovhjæmmel til.

Det er derfor også meget relevant at påpege landsdommer, Mogens Kromans, svar til Den Særlige Klageret, den 7. november 2010, hvori det fremgår, at Højesteret har afvist undertegnede kære over landsdommeren, med begrundelse i nævnte advokatpålæg.

Jeg vil derfor henlede Procesbevillingsnævnets opmærksomhed på vedlagte mail-dokument, dateret 22. november 2010, hvori jeg beder beskikkede forsvarer fra Bruun & Hjejle, Erik Kjær-Hansen, om at overtage klagen og fremsætte HR kære om landsrettens inhabilitet, men denne henstilling efterkommer advokaten ikke. Denne passivitet var ikke i klientens interesse.

Det er derfor også af denne grund meget principielt, at undertegnede ikke har fået lov, at udtømme alle retslige muligheder efter lovens bestemmelser.

Henrik Møller, sorenskriver, dømte denne sag i underretten i BS 346/2009 og 498/2009, men behandlede efter dette fogedsag nr. FS 2-784/20, og efterfølgende justificationssag med samme indhold. Til trods for, at justificationssagen ikke på nogen måde opfyldte kravene i justificationssager, så godkendte landsdommer, Mogens Kroman, justificationssagens substans, og også, at sorenskriver, Henrik Møller, dømmer i sagen for anden gang, da sorenskriveren godkender justificationsstævningen, samt tager den afgørelse, at sagen ikke skal behandles før efter 5. afd. a.s. nr B-930-10.

Det er hverken hensigtsmæssigt eller lovligt for sorenskriveren, Henrik Møller, at beskæftige sig med samme sag flere gange, eller godkende justifikationsstævnings indhold. Derudover skal en justifikationssag foregå meget hurtigt, og derfor ikke hjemmel for nøl af denne grove karakter.

I Klage til Den Særlige Klageret, dateret 13.09.2010 (vedlagt), står:

Den efterfølgende justifikationsstævning er et interessant studium i vinkelskriver jura. I denne justifikationssag går man efter at få samme dom, som i BS 346/2009 og 498/2009, fordi indholdet er identisk.

I justifikationsstævningen går man langt ud over hvad det ellers er tilladt i en justifikationssag. Pludseligt skal sagen ikke kun dreje sig om hvorvidt avis-udgave bør komme ud eller ikke. Nej, nu har man også fundet ud af, at gøre genbrug af ovenstående dom, og pludselig skal undertegnede også dømmes i justifikationssagen for brud på straffelovens bestemmelser i §§ 264d om privatlivets fred og bestemmelserne i 267.

I justifikationssagen er kravet endvidere, at undertegnede skal dømmes i fængsel, og skal også dømmes at betale kr. 50.000,00 i erstatning.

Det er end mindre hensigtsmæssigt eller lovligt, at Østre Landsrets formand, Mogens Kroman, forfattede en kendelse om, at justifikationssagen var i orden, at den skulle vente til efter domsforhandlingen af BS 346/2009 og 498/2009 – ØL B-930-10, som først kan finde sted i 2011, og som denne ansøgning vedrører.

Østre Landsret og landsdommer, Kromand, har afvist, at hjemvise sagen, efter at undertegnede i flere omgange har påpeget denne nødvendighed, og også har argumenteret for, at har klienten – som landsretten påstår - ikke været i stand til at forsvare sig selv i Østre Landsret, uden advokat, so må ØL også være af den opfattelse, at klienten heller ikke var i stand til at forsvare sig selv ved Færøernes Ret.

Men dette argument har Østre Landsret, 5. afd. ikke ville tage til efterretning, selv om der foreligger flere domme om hjemvisning på samme grundlag. Desuden er flere sager hjemvist med den begrundelse, at retten ikke har vejledt lægmand.

Nu foreligger så dommen, og der kan ikke herske tvivl om omfattende habilitetsproblemer i begge instanser, og at sorenskriveren og landsdommerne af hensyn til egen situation, har valgt at tiltræde samme præmisser for dommen med udvidelse i straffelovens § 267, da det indlysende ikke kunne falde dom alene efter straffelovens § 264d i denne sag.

Derfor er disse forhold også meget principielle, og af disse grunde ansøges også om, at dommen bliver afprøvet ved Højesteret.

Jeg vil endvidere tillader mig, at vise til pressemeddelelse fra Østre Landsret i en anden principiel dom om ytringsfrihed for en bog. Dommen er afsagt den 17. marts 2011, i en sag anlagt af Thomas Skade-Rasmussen Strøbech mod forlaget Gyldendal og Helge Bille Nielsen:

1.afd., j.nr. B-1706-09.

Ved dommen er Gyldendal og Helge Bille Nielsen blevet frifundet.

Sagen drejer sig navnlig om, hvorvidt Gyldendal og Helge Bille Nielsen i bogen Suverænen uberettiget har anvendt og offentliggjort oplysninger om Thomas Skade-Rasmussen Strøbechs private forhold.

I præmisserne, siger retten:

Ved afvejning af Thomas Skade-Rasmussen Strøbechs interesse i at beskytte oplysninger af rent privat karakter over for hensynet til den kunstneriske ytringsfrihed har landsretten på den ene side lagt vægt på, at Suverænen i det hele er fiktion, og at værket er et kunstnerisk udtryk for deltagelse i en debat af samfundsmæssig interesse og på den anden side, at de oplysninger, som Thomas Skade-Rasmussen Strøbech ønsker beskyttet, enten er af mindre følsom karakter, eller allerede er offentligt kendt. Landsretten har på denne baggrund fundet, at hensynet til den kunstneriske ytringsfrihed vejer tungere end hensynet til Thomas Skade-Rasmussen Strøbechs ønske om at beskytte oplysninger af privat karakter.

Skal dommen i B-930-10 ikke afprøves ved Højesteret, så må konklusionen være, at ømtålelige artikler bliver forfattet efter samme princip som i j.nr. B-1706-09, og at artiklerne derfor bliver opsamlet i en bog, som efterfølgende vil blive udgivet.

Jeg har forstået, at dommen om bogen "Suverænen" højst sandsynligt vil blive optaget ved Højesteret af principielle grunde, det vil derfor være udtryk for retslig forskelsbehandling, om B-930-10 ikke også blev afprøvet ved Højesteret af disse principielle omstændigheder, da forholdene i begge domme var offentlig kendt, og desuden ikke var bestridt i B-930-10. Dette falder derfor også for artikel 14 i Menneskeretskonventionens bestemmelser.

Sammenfattende er der flere principielle forhold, som kan gøres gældende i denne sag:

Sorenskriver og Landsdommer er klaget for inhabilitet, og derfor ikke har været fuldstændigt upartiske.

Sorenskriver og Landsdommere har uberettiget og tilsigtet tilført sagen påstanden i straffelovens § 267 for at få fældende dom, som også omfattede en anonymiseret person.

Kravene opfylder ikke bestemmelserne til en Ekstrakt, og stævningen er heller ikke imellem dokumenterne.

Højesteret afviser kære på grund af advokatpålæg, og advokaten undlader at udarbejde en HR kære, og derfor kan klienten ikke udtømme alle retslige muligheder.

At sorenskriver og Landsdommer har godkendt justificationssag, som ikke opfylder betingelserne i loven, og også har taget afgørelse om unødvendigt nøl, som lovhjæmmel ikke er til.

Endelig er det også meget principielt, at dommen i bogen "Suverænen" og dommen i B-930-10, stritter i hver sin retning, og at begge domme blev afsagt samme dag.

Den ledende danske dom på dette området er Højesterets dom fra 1996 i sagen vedrørende Vejle Amts Folkeblad, UfR 1997.259 og **materialesamlingens side 12-21.**

Højesterets understregning af, at der ikke må opstilles begrænsninger som hindrer medierne i på rimelig måde at udfylde rollen som public watchdog viser en meget tydelig påvirkning fra EMD.

Og forklaringen på Højesterets dom skal da også søges i **EMD's dom i Jersild mod Danmark** - også kaldet Grønjakke sagen - der blev afsagt i 1994. Dommen er indsat i **materialesamlingen side 100-120.**

Til slut, skal undertegnede gøre opmærksom på, at avisen har et oplag på under 2.000. I henhold til dommen blev omkostningerne kr. 105.000,00 + omkostninger for egen advokat. På Færøerne bor under 50 tusind mennesker. Skal dette både med oplag og indbyggere overføres til danske forhold, så ville en dansk avis blive dømt et ikke ubetydeligt millionbeløb, som ville ligne amerikanske domme om erstatningsager.

Med dette vil jeg søge Procesbevillingsnævnet om at få prøvet 5. afd. a.s. nr B-930-10 ved Højesteret.

Med venlig hilsen

Dan Klein, redaktør

Vedlagde dokumenter:

Stævning, dateret 4. februar 2009 i færøsk tekst

Brev til Den særlige Klageret, dateret 13.09. 2010

Højesterets kendelse fra 1. november 2010

Landsretsdommer Kromans svar til Den Særlige Klageret, dateret 7. november 2010

Brev til Den Særlige Klageret, dateret 22. november 2010

Mail til advokat, Erik Kjær-Hansen, dateret 22. november 2010

Dom i 5. afd. a.s. nr. B-930-10 af 17. marts 2011